

KOOVEEN LOGON KEHITYS 90-VUOTISESSA HISTORIASSA – TEKIJÄ MAUNO HAKALA

Toivo Järvisen suunnittelema alkuperäinen logo (valkoisella pohjalla).

1970-luvun lopulla käyttöön otettu vaakunalogo.

Vuonna 2009 modernisoitu nykyinen logo.

Perinteikkään tamperelaisen urheiluseura Kooveen tunnusmerkki eli logo on muotoutunut 90-vuotisen historiansa saatossa yllä olevien kuvien mukaisesti. Tässä tekstissä avataan hieman logon tarinaa ja sen kehitystä nykyiseen muotoonsa. Kirjoitettujen historiikkien lisäksi tietoa on kerätty Kooveen pitkäaikaisjäseniltä, muun muassa kunniapuheenjohtajilta Pekka Viitaselta, joka toimi seuran puheenjohtajana vuosina 1973–1990 ja Risto Laineelta (2006–2016), sekä pitkäaikaiselta toiminnanjohtajalta (1994–2018), Esa Koivistolta.

Pitäähän seuralla olla tunnusmerkki eli logo

Seuraa perustettaessa vuonna 1929 julistettiin kilpailu seuran merkin suunnittelusta. Merkin lisäksi seurat käyttivät järjestöjen velvoittamana yleisesti myös lippuja, jotka saattoivat poiketa peruslogosta tai siihen saattoi olla lisättynä jotain ylimääräistä. Niin myös Kooveen lippua koristivat sammaleenvihreä ja oranssinkeltainen väri. Historiikeissa ei kerrottu, eikä Pekka Viitasellakaan ollut varmaa tietoa siitä, miksi juuri kyseiset värit valikoituivat lippuun mukaan, mutta ainakin vihreä oli päävärinä mm. seuran jalkapalloilijoiden peliasuissa.

”Uudelle seuralle haluttiin nimen lisäksi saada oma merkki, ja johtokunta julisti merkistä kilpailun jäsenten kesken. Osallistumistäkynä kolmelle parhaalle ehdotukselle luvattiin palkinto. Johtokunnan arvostelulautakunta sai 12 ehdotusta käsiteltäväkseen, ja 25.2.1930 se julisti seuran perustajajäsen Toivo Järvisen idean onnistuneimmaksi. Merkissä esiintyivät K ja V punaisina hopeanvärisellä pohjalla.” (Rantala 2005, s. 7).

”R. Danielssonin ehdotus, jossa punaisella pohjalla on seuran merkki luonnollisissa väreissään, koristeissa sammaleenvihreä ja oranssinkeltaista, katsottiin ykkössijan arvoiseksi. Tähänkin kisaan osallistunut Toivo Järvinen sijoittui ehdotuksillaan toiseksi ja kolmanneksi.” (Hietanen 1979, s.19).

Perustajajäsen Toivo Järvinen on siis suunnitellut Kooveen alkuperäisen logon, jossa kirjaimet K ja V viittaavat tietysti kilpaveljiin. Vuosiluku on seuran perustamisvuosi ja suksi ja pallo viittaavat lajeihin, joita Kooveessa tuohon aikaan harrastettiin; hiihtoa ja palloilulajeja, kuten jalkapalloa, koripalloa ja jääpalloa. Historia kertoo, että ihan alusta asti Kooveessa on osallistuttu urheilutoimintaan ja on haluttu olla yleisseura, eikä niinkään johonkin yksittäiseen urheilulajiin keskittyvä erikoisseura. Niinpä myöhemmin suksi ja pallo tippuivat logosta pois, eikä mikään muukaan urheilulaji nouse seuran peruslogossa esiin. Viitanen toimiessa seuran puheenjohtajana, hän kannusti myös lajijaostoja tekemään omia merkkejään ja ainakin uimarit ja painijat sellaiset loihtivatkin. Nykyisistä jaostoista taitoluistelulla ja jääkiekolla on omat, erilliset logonsa, joita käyttävät paljon omissa asusteissaan, julkaisuissaan ja tapahtumissaan.

1970-luvulla vaihdetaan kilvestä vaakunamuotoon

Pekka Viitanen kertoo, että vuonna 1970-luvulla Kooveen logo haluttiin vaihtaa kilpimuodosta enemmän pehmeämpään vaakunamuotoon. Perinteikkäitä yleismuotoja ovat molemmat ja tietysti värit olivat jo iskostuneet seurassa punaiseksi, keltaiseksi ja mustaksi. Viitanen muistelee, että silloinen Kooveen jääkiekkojaoston puheenjohtaja Anssi Koskinen nosti esiin tärkeän yksityiskohdan, jonka johdosta keltainen väri jäi logon pohjaväriksi. Piti olla joku kirkas ja erottuva väri, koska väritelevisio teki tuloaan

markkinoille tuohon aikaan. Samaan aikaan jääkiekkoilijoiden paidan pohjaväriksi vaihtui keltainen punaisen sijaan. Eniten keskustelua aiheutti kuitenkin Viitasen mukaan Kooveen nimen kirjoittaminen logoon, isolla alkukirjaimella vai kaikki kirjaimet isolla, ja väliviivalla vai ilman. Loppujen lopuksi ensin se esiintyi logossa ilman väliviivaa lehdistöstä ilmenneen vahvan mielipiteen takia ja isolla kaikki kirjaimet. Myöhemmin väliviiva kuitenkin lisättiin viralliseen logoon, niin kuin se tuossa kuvassa ylhäällä on. Uudesta logosta, joka tehtiin viisikymppisten kynnyksellä 1970-luvun loppupuolella, järjestettiin myös seuran sisäinen suunnittelukilpailu, jonka voitti Kooveen jäsen Harri Rantanen. Seura juhli 50-vuotistaivaltaan vuonna 1979.

Vuonna 2009 takaisin kilpimuotoon ja nykyiseen logoon

Kooveella oli myös ennen vaakunalogoa hetken aikaa nuolen muotoinen logo. Tämä oli lyhyt välivaihe, joka ei elänyt kauaa. Pekka Viitanen muun muassa oli sitä mieltä, että rinnassa nuolen muotoinen logo, joka vieläpä osoitti kohti sydäntä, oli liiaksi kuolemaa symboloivaa. Kyseisestä logosta kuitenkin muotoutui, varsinkin jääkiekkoilijoiden edelleen vahvasti käyttämä, kahdessa rivissä allekkain oleva Kooveen tekstilogo.

Palaaminen takaisin enemmän vaakunamuodosta kilpimäisempään tarkoitti samalla sitä, että logoa tulisi hieman modernisoida. Suksi ja pallo olivat jääneet jo edellisestä versiosta (vaakunalogosta) pois, joten perusta oli kunnossa ja vain kirjainten koot, vuosiluvun sijainti ja lopullinen ulkomuoto asetettiin kohdilleen. Lähtökohtana muutokselle silloisen puheenjohtaja Risto Laineen sekä toiminnanjohtaja Esa Koiviston mukaan oli se, että

palataan alkuperäiseen, mutta otetaan huomioon nykyaika. Risto ja Esa tuumasivat, että on parempi antaa ammattilaisten hoitaa logon muokkaaminen nykypäivään. Tästä vastuun otti mainostoimisto B105 ja kuvittaja Jari Majanen. Näin syntyi Kooveen tämänhetkinen, moderni logo, jossa yhdistyy perinteikkyys ja tyylikkyys.

Oma arvio nykyisestä logosta

Logo on klassinen ja yksinkertaisen tyylikäs. Kilpimuoto henkii perinteikkyyttä ja sitähan seurassa riittää. Kilpaveljet tulevat kirjainten muodossa näkyvästi esiin, heti kun ne vain ulkomuodosta erottaa, koska ne myös sulautuvat (varsinkin V-kirjain) kilpimuotoon kivasti. Kirjainten sekä perustamisvuoden fontti on mieltä rauhoittava ja muodokas, eikä niin kulmikas kuin esimerkiksi edeltävässä logossa. Nykyisessä logossa Saksan värit eivät korostu liioin, vaan väreissä on hyvä tasapaino. Ne on sommiteltu erinomaisesti siten, että kirkkaimmat ja raikkaimmat värit nousevat mustasta pohjasta edukseen lähimmäksi katsojaa. Värit ovat kauniin kirkkaita alkuvärejä, eikä mitään sekoituksia punaisesta ja keltaisesta ole käytetty. Punainen ja keltainen ovat niin vanhoja ja perinteisiä sävyjä kuin on seurakin. Alkuaikojen lipussa logon seurana olleet vihreä ja keltaoranssi herätti minussa aluksi ihmetystä. Toisaalta mietin, että erottuuko tämä nykyinen logo väriensä puolesta massasta, vai pitäisikö nykyisessäkin olla jotain todella sävyttävää väriä, mutta henkilökohtainen mielipiteeni on, että erottuu riittävästi. Lisäksi logossa on riittävästi yksityiskohtia, mutta se on osattu pitää riittävän simppeleinä. Monilajiseura kun ollaan, niin mikään laji ei myöskään nouse logosta yksinään esiin. Ensimmäisessä versiossahan sukset ja pallo koristivat merkkiä. Myöskin perustamisvuosi on saatu sisällytettyä logoon ja perustamisvuosihan jos mikä ei aikojen saatossa miksiäkään muutu.

Lähteet:

Kirjallisuus

Hietanen, Matti. 1979. KOO-VEE 1929–1929. Kirjapaino R.K. Virtanen. Tampere.
Rantala, Jyrki. 2005. KOO-VEE monen lajin mestarit 1929–2004. Priimus Paino Oy. Loimaa.

Pekka Viitasen puhelinhaastattelu 12.11.2021